

Monday James

"Jag vill skrämma motståndaren"

TEXT GUSTAV GELIN • FOTO HASSE FRIDÉN

★ Ända sedan Monday James kom till Hammarby i november 2008 har han varit drabbad av en närmast överklig otur. Skador, hjärtproblem, utvisningar, självmål, galna brytningar och så den minst sagt olyckliga nickduellen på träning där lagkamraten Max von Schlebrügge fick en så allvarlig hjärnskakning att han missade hela förra vårsäsongen.

Ett facit på blott 29 spelade matcher under fyra och ett halvt år talar sitt tydliga språk. Men nu känns det plötsligt som att något har hänt, att han hittat harmoni och trygghet i sitt spel. Han har också, lite oväntat, blivit något av kultspelare för Hammarby-publiken. Vi är tydligen benägna att ta spelare till vårt hjärta som haft det tufft och ibland också ställt till det för sig själv och för laget.

Själv är han dock tveksam till om något egentligen har förändrats.

– Jag är glad och mår bra, känner mig som en del i laget och vi spelar bra tillsammans, säger han när vi ses i försommarsolen ute på träningsanläggningen Årsta IP.

Känns det lite som en nystart för dig i år?

– Nja, jag tycker varje nytt år är en nystart. En ny utmaning att börja från början.

Har det varit jobbigt mentalt att vara borta från spel så mycket som du har varit de senaste åren, med skador och annat?

– Ja, ingen spelare tycker väl någonsin om att vara skadad, att inte kunna spela, att ingen märker av en. Men man måste bara fortsätta kämpa i såna lägen. Bygga vidare och vara stark, så man kan komma tillbaka till slut.

Men du känner dig i bra form fysiskt nu?

– Ja, det gör jag absolut. Nu är jag på topp. Det har varit en bra försäsong och en bra inledning på säsongen för både laget och mig. Allt känns bara bra.

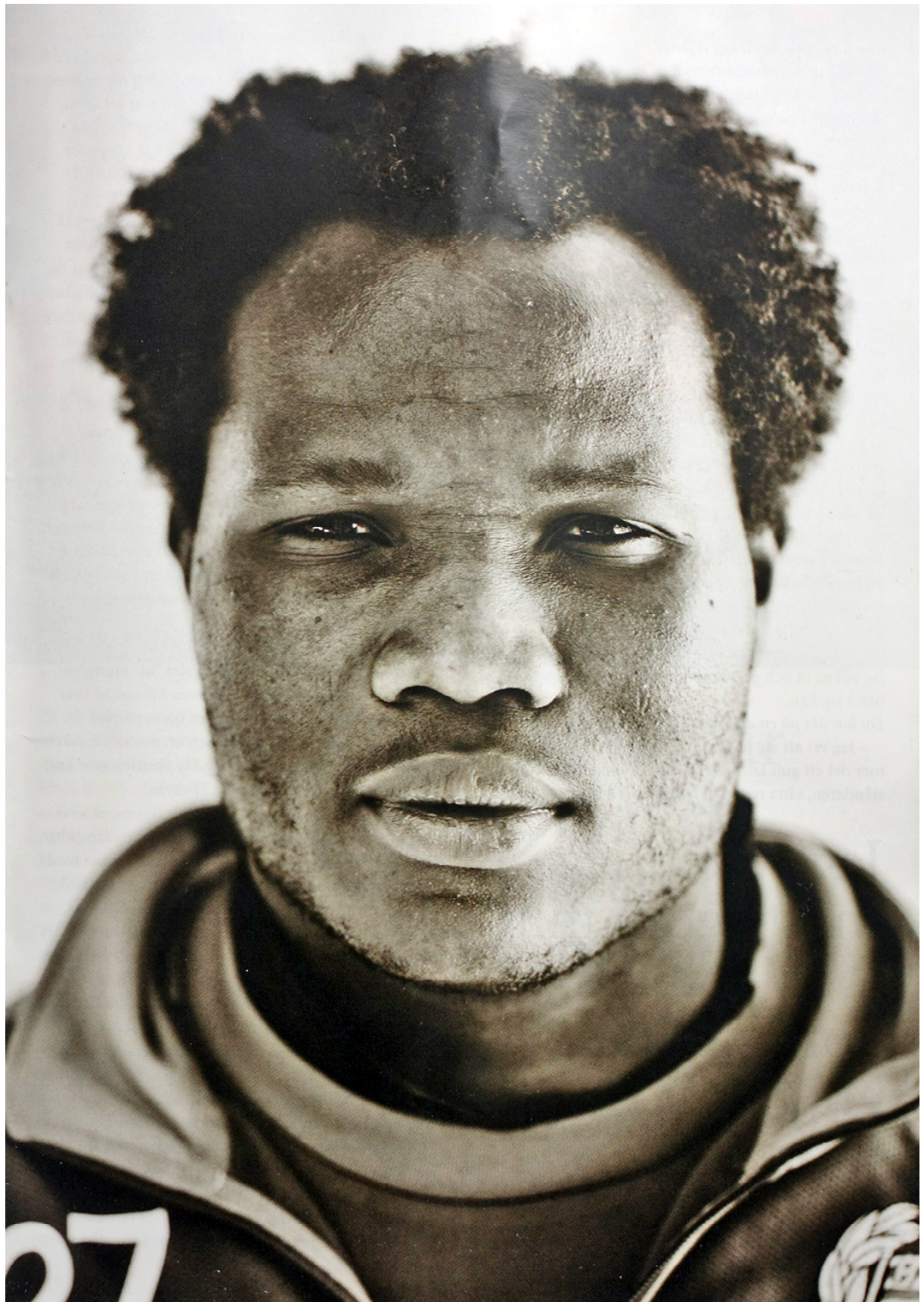
Kennedy Bakircioglu går förbi och ropar plötsligt "Monday! Monday!" och båda garvar.

Inför intervjun pratade jag med några spelare och ledare om Monday och flera av dem betonade att det kändes som att han blivit mer delaktig i gruppen i år. Att han kan hänga kvar och fika, småsnacka med lagkamraterna, hela den där sociala biten som kan vara nog så viktig för att utvecklas även som fotbollsspelare i ett lag.

Du kom till Hammarby i november 2008. Det har hänt ganska mycket sedan dess i klubben. Vad tycker du själv är de stora skillnaderna mellan nu och då?

– Varje år är en ny utmaning för Hammarby. Men nu känns det lite mer stabilt. Det här är den längsta tiden under de här åren som jag spelat under en och samma tränare. Alla tränare är ju olika och har sina sätt att leda och spela fotboll, men nu har jag vant mig vid vår tränare och förstår hur han vill ha det. *Vem eller vilka av de sex tränare du haft har varit bäst, tycker du?*

– Alla har varit bra på sina sätt. Jag har pratat mycket med alla och vill göra mitt bästa för laget och tränaren oavsett vem det är, det spelar ingen roll vem som är tränare. Gregg är bra på att prata med spelarna, att få mig att tro på mig själv för att göra mitt allra bästa.

Kan han vara för sträng ibland?

– Alla tränare har sina regler. Det handlar om att ha disciplin och ta sitt jobb på allvar, att komma i tid till träningarna på morgonen och såna saker. Det är inget konstigt.

Du verkar inte som en person som har några svårigheter att följa regler och komma i tid direkt.

– Nej, jag har inga problem med det. Det här är vårt jobb, vi är professionella fotbollsspelare, man måste ta sitt jobb på allvar.

Vid sidan av planen uppfattar jag dig som väldigt lugn och nästan lite blyg, men på plan är du raka motsatsen. Hårdför, med väldigt mycket temperament och på gränsen till aggressiv ibland. Håller du med om den beskrivningen?

– Ja, det stämmer, det är helt sant. Ibland vill jag bara hålla mig tyst och i bakgrunden, men när jag går ut på fotbollsplan så tänker jag att jag bara på att spela det allra bästa jag kan. Varje match jag spelar i den här klubben är som en VM-final. Då känner jag att om en motståndarspelare utmanar mig så måste jag oskadliggöra honom. Det är min plikt.

Kan du känna att du ibland kan gå över gränsen och bli lite för hetlevrad på plan?

– Ja, ibland slår det över. Ibland blir jag som i afrikansk fotboll där man går mycket hårdare åt anfallarna. Jag vet att jag inte är någon skönspelande back, jag vill gå ut och ge 90 minuter för laget och göra det bästa jag kan.

Du har åkt på en del varningar och en del skador.

– Jag vet att jag måste göra mitt jobb och då kommer det ett gult kort ibland. Jag vill skrämman motståndaren, sätta respekt i honom. Om jag markerar

Jag vet att jag
måste göra mitt
jobb och då
kommer det
ett gult kort
ibland.

det i början av matchen så tror jag inte att han kommer våga komma nära mig igen sen under matchen. *Jag pratade med Carlos Banda om det här för en liten stund sen, han menade att det var ditt sätt att spela, men också att ni hade pratat en del om att försöka undvika de här alltför hårda duellerna så länge det inte är risk för någon målchans, om det är på mitt-plan.*

– Ja, vi har pratat en del om det. Jag vill gå hårt åt spelarna för att sätta rädsla i dem. Jag ska inte vara rädd för anfallaren, han ska vara rädd för mig, för jag är den som försvarar målet. Så jag tar varje möjlighet för att "ta bort honom". Om jag markerar en anfallare hårt så vet jag att de andra anfallarna ser det också, och då skickar jag meddelande till dem om att akta sig. Jag är ingen försvarare som ger mig så lätt, jag kommer göra ett hårt jobb och gå hårt åt dig!

Vad tycker du själv är dina främsta styrkor som fotbollsspelare?

– Min uppgift i matcherna är att vinna bollen och leverera den till mittfältet. Mitt jobb är att försvara och hålla nollan i 90 minuter, då kan jag åka hem och vara stolt över mig själv efteråt. Det är inte enkelt att spela en hel match utan att släppa in ett enda mål, så det är min uppgift att se till att vi kan göra det, för hela laget.

Vilka mål har du personligen för den här säsongen?

– Mina personliga mål är att vara fokuserad hela tiden på spelet, att göra mitt allra bästa på plan för fansen. Att hålla mig skadefri och att få spela mycket.

Det är rätt hård konkurrens på din position som mitt-back, med Max, Guldborg och Theorin.

– Ja, det är väldigt bra spelare och jag respekterar dem mycket. Alla bra spelare kan inte spela samtidigt, men oavsett om man spelar eller inte så är man med i laget. Om vi vinner är det inte tack vare en enskild person, det är Hammarby. För mig, även om Max eller Theorin eller någon annan spelar så sitter jag på bänken och är fokuserad. Vi vinner som ett lag. Och om det blir en skada eller byte så måste jag vara beredd på att komma in och spela direkt, då måste man vara fokuserad hela tiden.

Du nämnde själv fansen, hur mycket betyder de?

– De är viktiga och ger oss mycket stöd med sina sånger. Jag blir lycklig varje gång jag spelar och de får mig att bli starkare och vilja spela hårdare. För mig är Hammarbys fans är de bästa som finns. De sjunger oavbrutet och reser långt för att stötta oss. Jag tycker vi ska ge dem uppskattning, de förtjänar det. När man känner sig trött på planen och hör fansen sjunga så vill man alltid ta i lite extra och göra sitt allra bästa.

Monday James gjorde en gedigen insats i segermatchen på Söderstadion mot Örebro SK tidigare i vår. © Foto: Hasse Fridén.

Det är bara tre matcher kvar på Söderstadion nu, vad har du för känslor för flytten?

– Det är en speciell arena, absolut. Men alla klubbar vill växa och spela i Europa på sikt. Jag ser Hammarby som en storklubb och genom att flytta till den nya arenan så hoppas jag att vi blir ännu mer sporrade att gå upp i Allsvenskan. Vi har så bra spelare och så bra fans att vi inte ska behöva ligga i Superettan längre.

Vi är några som har diskuterat och öppnat för möjligheten att du ska flyttas upp i anfallet, kanske inte permanent men åtminstone i vissa lägen där vi till exempel jagar vändning i slutminuterna. Du är en bra huvudspelare, har ett bra skott. Hur ser du på det?

– Haha, ja, jag spelade anfallare i Nigeria, men flyttade ner till mittback. Jag kan ju rörelsemönstret för anfallare och vet hur man ska göra, men vi har många bra anfallare i laget så det är nog inte aktuellt just nu. Men det är helt och hållet upp till tränaren. Mitt jobb är att försvara och se till att inte släppa någon förbi mig. Jag jobbar för laget, vinner bollar och krigar. ■

Jag jobbar för laget, vinner bollar och krigar.

FAKTA MONDAY JAMES

Född: 19 oktober 1986

Längd: 186 cm • Vikt: 92 kg

Klubbkarriär: Moderklubb Bendel Insurance FC

2002–2005 Bendel Insurance FC (Nigeria)

2006–2008 Bayelsa United FC (Nigeria)

2009– Hammarby IF